

Regeringens proposition

1991/92: 154

om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige
och Österrike

Prop.
1991/92: 154

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 20 februari 1992.

På regeringens vägnar

Bengt Westerberg

Bo Lundgren

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett protokoll om ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet och antar en lag om detta avtal. Avtalet i dess ändrade lydelse har tagits in i lagen som bilaga och avses i princip bli tillämpligt i Sverige fr. o. m. den 1 januari året närmast efter det år då protokollet trätt i kraft.

Lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige och Österrike undertecknade den 14 maj 1959, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 6 april 1970 respektive den 5 november 1991, skall gälla som lag här i landet. Avtalet i dess genom protokollen ändrade lydelse är intaget som bilaga till denna lag.

2 § Avtalets beskattningsregler skall tillämpas endast i den mån dessa medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga.

3 § Om en person som är bosatt i Sverige förvärvar inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 7 eller artikel 16 paragraf 1 i avtalet skall beskattas endast i Österrike, eller innehar förmögenhet, som enligt artikel 18 paragraf 1 jämförd med artikel 7 skall beskattas endast i Österrike, skall sådan inkomst eller förmögenhet inte tas med vid taxeringen i Sverige.

4 § Skattebefrielsen i artikel 10 paragraf 6 i avtalet är villkorad av bestämmelserna i 7 § 8 mom. sjätte stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, dock skall utdelning i den mån den utgörs av inkomst som hade varit skattebefriad i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolag med hemvist i Sverige alltid vara undantagen från svensk skatt.

-
1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.
 2. Genom lagen upphävs kungörelsen (1970:769) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Hans Majestät Sveriges Konung och Republiken Österrikes President hava, föranledda av önskan att såvitt möjligt undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att ingå ett avtal.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Ministern för utrikes ärendena Östen Undén.

Republiken Österrikes President:

Sitt utomordentliga och befullmäktigade sändebud, Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck.

De befullmäktigade ombuden hava, efter att hava utväxlat sina fullmakter som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser¹:

Artikel 1

§ 1. Detta avtal är tillämpligt å fysiska och juridiska personer, som enligt artikel 2 äga hemvist i Konungariket Sverige eller i Republiken Österrike eller i båda staterna.

§ 2. Avtalet är tillämpligt å skatter å inkomst och förmögenhet (skatter, som utgå i form av tilläggsskatter, härunder inbegripna), vilka uppbäras av envar av de båda staterna eller av deras delstater, kommuner eller kommunalförbund, oberoende av sättet för skatternas uttagande.

§ 3. Med skatter å inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgå å inkomst eller å förmögenhet i dess helhet eller å delar av inkomst eller förmögenhet (därunder in-

Abkommen zwischen der Republik Österreich und dem Königreich Schweden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen

Der Bundespräsident der Republik Österreich und Seine Majestät, der König von Schweden sind, von dem Wunsche geleitet, auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen die Doppelbesteuerung nach Möglichkeit zu vermeiden, übereingekommen ein Abkommen abzuschließen. Zu diesem Zweck haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich:

Herrn Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck, Seinen ausserordentlichen und bevollmächtigten Botschafter.

Seine Majestät, der König von Schweden:

Herrn Östen Undén, Minister für Auswärtige Angelegenheiten.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart¹:

Artikel 1

(1) Dieses Abkommen findet Anwendung auf natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz im Sinne des Artikels 2 im Königreich Schweden oder in der Republik Österreich oder in beiden Staaten haben.

(2) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines jeden der beiden Staaten, seiner Länder, Gemeinden oder Gemeindeverbände (auch in Form von Zuschlägen) erhoben werden.

(3) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des

¹ Avtalet är i sin ursprungliga lydelse intaget i SFS 1960:116. I den nu återgivna avtalstexten har iakttagits de ändringar och tillägg, som skett genom protokollet den 6 april 1970 och protokollet den 5 november 1991.

begripna skatter å vinst genom avyttring av lös eller fast egendom), ävensom skatter å förmögenhetsökning.

§ 4. De skatter, å vilka avtalet skall åga tillämpning, åro för närvarande särskilt:

1. i Konungariket Sverige:
 - a) den statliga inkomstkatten,
 - b) kupongskatten,
 - c) sjömansskatten,
 - d) utskiftningsskatten och ersättningsskatten,
 - e) den statliga förmögenhetsskatten,
 - f) skogsvårdsavgiften,
 - g) den allmänna kommunalskatten,
 - h) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter;
2. i Republiken Österrike:
 - a) inkomstkatten (med däri ingående skatt å arbetsinkomst och skatt å kapitalinkomst),
 - b) bolagsskatten (med däri ingående skatt å kapitalinkomst),
 - c) förmögenhetsskatten,
 - d) avgiften till främjande av bostadsbyggande samt till bestridande av bidrag till familjeförsörjare,
 - e) skatt å styrelsearvoden,
 - f) näringskatten (med däri ingående skatt å utbetalda löner),
 - g) fastighetsskatten.

§ 5. Avtalet skall likaledes tillämpas å skatter av samma eller liknande slag, vilka framdeles uttagas vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola vid slutet av varje år meddela varandra vilka ändringar som ågt rum beträffande skattelagstiftningen i respektive stater.

§ 6. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola i samförstånd avgöra uppkommande tvivelsmål rörande vilka skatter som inbegripas under avtalet.

§ 7. De i detta avtal åsyftade högsta finansmyndigheterna åro för Republiken Österrikes vidkommande finansministeriet (das

Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(4) Zu den Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören zur Zeit insbesondere:

1. im Königreich Sweden
 - a) die staatliche Einkommensteuer,
 - b) die Kuponsteuer,
 - c) die Seemannsteuer,
 - d) die Sondersteuern von Aktiengesellschaften auf Ausschüttungen bei Kapitalherabsetzung und bei Nichtausschüttung vorhandener Gewinne,
 - e) die staatliche Vermögensteuer,
 - f) die Waldpflegeabgabe,
 - g) die allgemeine Gemeindesteuer,
 - h) die Abgaben auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten;
2. in der Republik Österreich
 - a) die Einkommensteuer (einschließlich der Lohnsteuer und der Kapitalertragsteuer),
 - b) die Körperschaftsteuer (einschließlich der Kapitalertragsteuer),
 - c) die Vermögensteuer,
 - d) der Beitrag vom Einkommen zur Förderung des Wohnbaues und für Zwecke des Familienlastenausgleiches,
 - e) die Aufsichtsratsabgabe,
 - f) die Gewerbesteuer (einschließlich der Lohnsummensteuer),
 - g) die Grundsteuer.

(5) Dieses Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die künftig neben den geltenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich am Ende eines jeden Jahres die in ihren Steuergesetzen eingetretenen Änderungen mitteilen.

(6) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden im beiderseitigen Einvernehmen etwaige Zweifel darüber klären, für welche Steuern dieses Abkommen zu gelten hat.

(7) Die in diesem Abkommen genannten obersten Finanzbehörden sind auf seiten der Republik Österreich das Bundesministerium

Bundesministerium für Finanzen) och för Konungariket Sveriges vidkommande finansdepartementet eller den myndighet, åt vilken uppdragits att i finansdepartementets ställe handhava frågor enligt detta avtal.

Artikel 2

§ 1.¹ Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst, beträffande vilken ingen bestämmelse meddelats i detta avtal, äger endast denna stat beskatta inkomsten i fråga.

§ 2. Med uttrycket "person med hemvist i en av staterna" förstås i detta avtal en fysisk eller juridisk person, som enligt den statens lagstiftning är underkastad beskattning därstädes på grund av att han där har sitt hemvist eller där stadigvarande vistas eller att dess verkliga ledning är där belägen eller på grund av något annat därmed jämförbart förhållande.

§ 3. Då på grund av bestämmelserna i paragraf 2 ovan en fysisk person äger hemvist i båda staterna, skall följande gälla:

a) Han skall anses äga hemvist i den stat, i vilken han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i envar av de båda staterna, anses han äga hemvist i den stat, med vilken han har de starkare personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för levnadsintressena).

b) Kan det icke avgöras, i vilken stat centrum för hans levnadsintressen befinner sig, eller om han icke i någondera staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han äga hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han äga hemvist i den stat, i vilken han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda staterna eller om han icke är medborgare i någon av

für Finanzen und auf seiten des Königreiches Schweden das Finanzministerium oder die Behörde, der es übertragen worden ist, an Stelle des Finanzministeriums Fragen dieses Abkommens zu behandeln.

Artikel 2

(1)¹ Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte, für die in diesem Abkommen keine Regelung getroffen ist, so hat nur dieser Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten“ eine natürliche oder juristische Person, die nach dem Rechte dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres gewöhnlichen Aufenthaltes, des Ortes ihrer tatsächlichen Leitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist.

(3) Ergibt sich nach den Bestimmungen des Absatzes 2 für eine natürliche Person ein Wohnsitz in beiden Staaten, so ist der Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens wie folgt zu ermitteln:

(a) Der Wohnsitz einer natürlichen Person gilt als in dem Staat gelegen, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt. Verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);

(b) kann nicht bestimmt werden, in welchem der beiden Staaten die Person den Mittelpunkt der Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;

(c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden oder in keinem der beiden Staaten, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, dessen Staatsangehörigkeit sie besitzt;

(d) gehört die Person beiden oder keinem der Staaten an, so werden die obersten Fi-

¹ Art. 2 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

dem, skola de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

§ 4. Då på grund av bestämmelserna i paragraf 2 ovan en juridisk person äger hemvist i båda staterna, anses dess hemvist förefinnas i den stat, där dess verkliga ledning är belägen. Detsamma gäller i fråga om handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag, partrederier och gruvbolag (Personengesellschaften) samt andra sammanslutningar, vilka enligt vederbörande stats lagstiftning icke äro juridiska personer.

Artikel 3

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst av fast egendom (varunder inbegripas tillbehör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk), som är belägen i den andra staten, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga. Rättigheter, å vilka privatrechtsliga föreskrifter angående fastigheter äga tillämpning, skola anses likställda med fast egendom.

§ 2. Bestämmelsen i paragraf 1 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara nyttjande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering och varje annat slags nyttjande av egendomen, särskilt inkomst i form av fasta eller varierande ersättningar för utnyttjandet av naturtillgångar, ävensom inkomst, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom.

§ 3. Paragraferna 1 och 2 tillämpas jämväl då förmögenhetstillgångarna ingå i rörelse (artikel 4 och 7).

§ 4. Vad som förstås med fast egendom eller tillbehör därtill eller med rättigheter, likställda med fast egendom, eller med nyttjanderätt avgöres enligt lagstiftningen i den stat, där den ifrågavarande tillgången – eller den tillgång, till vilken ifrågavarande rättigheter hänför sig – är belägen.

nanzbehörden der beiden Staaten die Frage im beiderseitigen Einvernehmen regeln.

(4) Ergibt sich nach den Bestimmungen des Absatzes 2 für eine juristische Person ein Wohnsitz in beiden Staaten, so gilt ihr Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens als in dem Staat gelegen, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Leitung befindet. Dasselbe gilt für Personengesellschaften (handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag, partrederi, gruvbolag) und andere Personenvereinigungen, die nach den für sie maßgebenden innerstaatlichen Gesetzen keine juristischen Personen sind.

Artikel 3

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich des Zubehörs sowie des einem land- oder forstwirtschaftlichen Betrieb dienenden lebenden und toten Inventars), das in dem anderen Staate liegt, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Berechtigungen, auf welche die privatrechtlichen Vorschriften über Grundstücke Anwendung finden, sind dem unbeweglichen Vermögen gleichzustellen.

(2) Absatz 1 gilt sowohl für die durch unmittelbare Nutzung als auch für die durch Vermietung, Verpachtung und jede andere Art der Nutzung des unbeweglichen Vermögens erzielten Einkünfte, insbesondere aus festen oder veränderlichen Vergütungen für die Ausbeutung von Grund und Boden sowie für Einkünfte, die bei der Veräußerung von unbeweglichem Vermögen erzielt werden.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten auch dann, wenn die genannten Vermögensgegenstände zu einem gewerblichen Unternehmen (Artikel 4 und 7) gehören.

(4) Was als unbewegliches Vermögen oder als Zubehör gilt und was als dem unbeweglichen Vermögen gleichgestellte Berechtigung oder als Nutzungsrecht anzusehen ist, beurteilt sich nach den Gesetzen des Staates, in dem der betreffende Gegenstand oder der Gegenstand, auf den sich das in Rede stehende Recht bezieht, liegt.

Artikel 4

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst av en rörelse, vars verksamhet sträcker sig in på den andra statens område, äger den andra staten beskatta denna inkomst allenast i den mån inkomsten är hänförlig till ett inom den staten beläget fast driftställe för rörelsen.

§ 2. Bestämmelserna i paragraf 1 skola även tillämpas i fråga om inkomst genom delägarskap i företag, med undantag för delägarskap genom aktier, delaktighetsbevis i gruvföretag (Kuxe), vinstandelsbevis (Genußscheine), obligationer med rätt till andel i vinst, andra värdepapper ävensom andelar i ekonomiska föreningar (Genossenschaften) samt i bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaften mit beschränkter Haftung).

§ 3. Paragraferna 1 och 2 äro tillämpliga å såväl inkomst, som förvärfvas genom rörelsens omedelbara bedrivande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering och varje annat slags nyttjande av rörelsen ävensom inkomst genom avyttring av en rörelse i dess helhet, en andel i ett företag, en del av rörelsen eller av föremål, som användas i rörelsen.

§ 4. Till det fasta driftstället skola hänföras sådana inkomster, som det fasta driftstället skulle hava uppburit, därest detsamma varit ett självständigt företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor samt utövat verksamheten såsom ett oberoende företag.

§ 5. Vid bestämmandet av den genom verksamheten vid det fasta driftstället förvärfvade inkomsten skall i princip såsom utgångspunkt tagas driftställets balansräkning. Därvid skola beaktas alla till driftstället hänförliga omkostnader, härunder inbegripen en andel i kostnaderna för företagets allmänna förvaltning. Konstlade vinstdispositioner — särskilt överenskommelser om ränta eller royalty mellan ett och samma företags driftställe — skola lämnas utan avseende.

§ 6. I särskilda fall må vid inkomstens be-

Artikel 4

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus einem gewerblichen Unternehmen, dessen Wirkung sich auf das Gebiet des anderen Staates erstreckt, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte nur insoweit, als sie auf eine dort befindliche Betriebsstätte des Unternehmens entfallen.

(2) Die Bestimmungen des Absatzes 1 sind auch auf Einkünfte aus offenen oder stillen Beteiligungen an einem gesellschaftlichen Unternehmen anzuwenden, mit Ausnahme der Beteiligungen in Form von Aktien, Kuxen, Genußscheinen, Obligationen mit Gewinnbeteiligung, sonstigen Wertpapieren sowie der Anteile an Genossenschaften und Gesellschaften mit beschränkter Haftung.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten sowohl für die durch unmittelbare Nutzung als auch für die durch Vermietung, Verpachtung und jede andere Art der Nutzung des gewerblichen Unternehmens erzielten Einkünfte, sowie für Einkünfte aus der Veräußerung eines Unternehmens im ganzen, eines Anteiles am Unternehmen, eines Teilbetriebes oder von Gegenständen, die im Unternehmen benutzt werden.

(4) Der Betriebsstätte sollen diejenigen Einkünfte zugewiesen werden, die sie erzielt hätte, wenn sie sich als selbständiges Unternehmen mit gleichen oder ähnlichen Geschäften unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen befände und Geschäfte wie ein unabhängiges Unternehmen tätigte.

(5) Bei der Ermittlung der aus der Tätigkeit einer Betriebsstätte erzielten Einkünfte ist grundsätzlich vom Bilanzergebnis der Betriebsstätte auszugehen. Dabei sollen alle der Betriebsstätte zurechenbaren Ausgaben einschließlich eines Anteils an den allgemeinen Verwaltungskosten des Unternehmens berücksichtigt, jedoch künstliche Gewinnverlagerungen ausgeschlossen werden; insbesondere ist die Vereinbarung von Zinsen oder Lizenzgebühren zwischen den Betriebsstätten desselben Unternehmens unbeachtlich.

(6) In besonders gelagerten Fällen kann bei

stämmande uppdelning ske av företagets hela vinst. I fråga om försäkringsföretag må i sådana fall till grund för uppdelningen läggas förhållandet mellan det fasta driftställets bruttopremieintäkter och summan av företagets bruttopremieintäkter. De båda staternas högsta finansmyndigheter skola — därest för inkomstfördelningen i enskilt fall så erfordras — snarast möjligt överenskomma i frågan.

§ 7. Paragraf 1 skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den näringskatt, vilken utgår på annat beskattningsunderlag än inkomst.

Artikel 5

§ 1. Med uttrycket "fast driftställe" förstås en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

§ 2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjandet av naturtillgångar.

g) plats för byggnadsföretag eller anläggnings- eller installationsarbete, vars utförande överskrider en tidrymd av tolv månader.

§ 3. Uttrycket "fast driftställe" skall icke anses innefatta:

a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,

d) innehavet av en stadigvarande affärs-

der Ermittlung der Einkünfte der Gesamtgewinn des Unternehmens aufgeteilt werden. Bei Versicherungsunternehmen kann in solchen Fällen als Maßstab das Verhältnis der Rohprämieinnahmen der Betriebsstätte zu den gesamten Rohprämieinnahmen des Unternehmens zu Grunde gelegt werden. Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten sollen sich zu einem möglichst frühen Zeitpunkt verständigen, wenn dies für die Aufteilung der Einkünfte im einzelnen Fall erforderlich ist.

(7) Absatz 1 ist entsprechend auf die Gewerbesteuer anzuwenden, die von einer anderen Bemessungsgrundlage als den Einkünften erhoben wird.

Artikel 5

(1) Der Begriff „Betriebsstätte“ bedeutet eine feste Geschäftseinrichtung, in der die Tätigkeit des Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Als Betriebsstätten gelten insbesondere:

- (a) ein Ort der Leitung,
- (b) eine Zweigniederlassung,
- (c) eine Geschäftsstelle,
- (d) eine Fabrikationsstätte,
- (e) eine Werkstatt,
- (f) ein Bergwerk, ein Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen,
- (g) eine Bauausführung oder Montage, deren Dauer zwölf Monate überschreitet.

(3) Als Betriebsstätten gelten nicht:

(a) die Benutzung von Einrichtungen ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren;

(b) das Unterhalten eines Bestandes von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung;

(c) das Unterhalten eines Bestandes von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren ausschließlich zur Bearbeitung oder Verarbeitung durch ein anderes Unternehmen;

(d) das Unterhalten einer festen Geschäfts-

anordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning.

e) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för ombesörjande av reklam, meddelande av upplysningar, bedrivande av vetenskaplig forskning eller utövande av liknande verksamhet, under förutsättning att verksamheten inom företagets ram är av förberedande eller biträdande art.

§ 4. En person, som är verksam i en av staterna för ett företag i den andra staten — härunder icke inbegripen sådan oberoende representant som avses i paragraf 5 nedan — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten i sådana fall, då personen innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn; dock att personen ej heller i dessa fall behandlas såsom ett fast driftställe, därest verksamheten begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

§ 5. Ett företag i en av staterna anses icke hava ett fast driftställe i den andra staten allenast å den grund, att företaget uppehåller affärsförbindelser i den andra staten genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan fullständigt oberoende representant, under förutsättning att dessa personer fullgöra uppdrag, vilka tillhöra deras vanliga affärsverksamhet.

§ 6. Den omständigheten, att en juridisk person med hemvist i en av staterna kontrolleras eller kontrolleras av en juridisk person, som har sitt hemvist i den andra staten eller som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), skall icke i och för sig medföra att någondera juridiska personen betraktas såsom ett fast driftställe för den andra juridiska personen.

Artikel 6

§ 1. Därest ett företag i en av staterna deltagar i ledningen av ett företag i den andra staten eller äger inflytande å detta företag i ekonomiskt hänseende och på grund härav med detta andra företag avtalar eller för det samma föreskriver sådana villkor i fråga om

einrichtung ausschließlich zum Einkauf von Gütern oder Waren oder zur Beschaffung von Informationen für das Unternehmen;

(e) das Unterhalten einer festen Geschäftseinrichtung ausschließlich zur Werbung, zur Erteilung von Auskünften, zur wissenschaftlichen Forschung oder zur Ausübung ähnlicher Tätigkeiten, die für das Unternehmen vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen.

(4) Eine Person, die in einem der beiden Staaten für ein Unternehmen des anderen Staates tätig ist — mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 5 — gilt als eine in dem erstgenannten Staat belegene Betriebsstätte, wenn sie eine Vollmacht besitzt, im Namen des Unternehmens in diesem Staat Verträge abzuschließen, und diese Vollmacht dort gewöhnlich ausübt, es sei denn, daß sich ihre Tätigkeit auf den Einkauf von Gütern oder Waren für das Unternehmen beschränkt.

(5) Ein Unternehmen eines der beiden Staaten wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in dem anderen Staat, weil es dort Geschäftsbeziehungen durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter unterhält, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(6) Die Tatsache, daß eine juristische Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten eine juristische Person beherrscht oder von einer solchen beherrscht wird, die in dem anderen Staat ihren Wohnsitz hat oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder in anderer Weise) Geschäftsbeziehungen unterhält, macht für sich allein keine dieser juristischen Personen zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

(1) Wenn ein Unternehmen eines der beiden Staaten vermöge seiner Beteiligung an der Geschäftsführung oder am finanziellen Aufbau eines Unternehmens des anderen Staates mit diesem Unternehmen wirtschaftliche oder finanzielle Bedingungen verein-

företagens handelsförbindelser eller andra ekonomiska förbindelser, vilka avvika från de villkor, som skulla hava avtalats med ett oberoende företag, må inkomst, som under normala förhållanden skulle hava tillkommit ettdera företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

§ 2. Paragraf 1 äger motsvarande tillämpning i förhållandet mellan två företag i sådana fall, då samma person eller personer, direkt eller indirekt, deltaga i företagets ledning eller äga del i deras kapital.

Artikel 7

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik, äger — oberoende av bestämmelserna i artikel 4 — allenast den av de båda staterna beskatta inkomsten, i vilken orten för det ifrågavarande företags verkliga ledning är belägen. Det sagda gäller oavsett huruvida rörelsen bedrivs med egna eller chartrade fartyg eller luftfartyg.

§ 2. Paragraf 1 tillämpas även då ett sjöfarts- eller luftfartsföretag i den ena staten bedriver agenturverksamhet på den andra statens område för transport av personer eller varor. Det sagda gäller dock allenast för så vitt verksamheten har omedelbart samband med sjöfarts- eller luftfartsrörelsen, härunder inbegripen transporten till och från fartygen eller luftfartygen.

§ 3. Bestämmelserna i paragraferna 1 och 2 tillämpas även i fall då luftfartsföretag deltaga i en pool eller en gemensam trafikorganisation, särskilt beträffande Aktiebolaget Aero transports deltagande i konsortiet Scandinavian Airlines System.

§ 4. Paragraf 1 skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den näringskatt, vilken utgår på annat beskattningsunderlag än inkomst.

bart oder ihm solche auferlegt, die von denjenigen abweichen, die mit einem unabhängigen Unternehmen vereinbart würden, so dürfen Einkünfte, die eines der beiden Unternehmen üblicherweise erzielt hätte, aber wegen dieser Bedingungen nicht erzielt hat, den Einkünften dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Absatz 1 gilt sinngemäß im Verhältnis zweier Unternehmen, an deren Geschäftsführung oder Vermögen dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar beteiligt sind.

Artikel 7

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus dem Betrieb der Schifffahrt oder der Luftfahrt im internationalen Verkehr, so steht das Besteuerungsrecht abweichend von Artikel 4 für diese Einkünfte nur jenem der beiden Staaten zu, in dem sich der Ort der tatsächlichen Leitung des betreffenden Unternehmens befindet, gleichgültig, ob der Betrieb mit eigenen oder gecharterten Fahrzeugen durchgeführt wird.

(2) Absatz 1 gilt auch, wenn ein Unternehmen der Schifffahrt oder der Luftfahrt eines der beiden Staaten im Gebiet des anderen Staates eine Agentur für die Beförderung von Personen oder Waren betreibt. Dies gilt jedoch nur für Tätigkeiten, die unmittelbar mit dem Betrieb der Schifffahrt oder der Luftfahrt einschließlich des Zubringerdienstes zusammenhängen.

(3) Die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 gelten auch für Beteiligungen von Unternehmen der Luftfahrt an einem Pool oder einer Betriebsgemeinschaft und insbesondere für die Beteiligung der Gesellschaft „Aktiebolaget Aero transport“ an dem Konsortium „Scandinavian Airlines System“.

(4) Absatz 1 ist entsprechend auf die Gewerbesteuer anzuwenden, die von einer anderen Bemessungsgrundlage als den Einkünften erhoben wird.

Artikel 8¹

Då en person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst genom att avyttra en andel i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), äger endast den förstnämnda staten beskatta inkomsten. Om inkomsten förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger även denna andra stat beskatta inkomsten.

Artikel 9

§ 1.² Då en person med hemvist i en av staterna från den andra staten uppbär royalty eller annan ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja litterära eller konstnärliga verk, patent, mönster, fabriktionsmetoder, varumärken eller annan liknande egendom (med undantag av rätten att nyttja naturtillgångar), äger endast hemviststaten beskatta inkomsten. Överstiger emellertid den för egendomen i fråga erlagda ersättningen ett skäligt belopp, gäller vad nu sagts endast den del av ersättningen som motsvarar ett sådant skäligt belopp. I sådant fall må den överskjutande delen av utbetalningen beskattas enligt lagstiftningen i vardera staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

§ 2.³ Då royalty, som avses i paragraf 1, utbetalas av ett sådant bolag med hemvist i en av staterna, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), till en person med hemvist i den andra staten, vilken person äger mer än 50 procent av aktie- eller insatskapitalet i det utbetalande bolaget, må dock royaltyn, oberoende av bestämmelserna i nämnda paragraf, beskattas i den förstnämnda staten. Skattesatsen får dock icke överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp.

§ 3. Paragraf 1 är även tillämplig å in-

Artikel 8¹

Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus der Veräußerung einer Beteiligung an einer Kapitalgesellschaft, die ihren Wohnsitz in dem anderen Staat hat, so hat nur der erstgenannte Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine in dem anderen Staat gelegene Betriebstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht auch diesem anderen Staat zu.

Artikel 9

(1)² Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten aus dem anderen Staat Einkünfte aus Lizenzgebühren oder anderen Vergütungen für die Benützung oder das Recht auf Benützung von Urheberrechten, Patenten, Gebrauchsmustern, Herstellungsverfahren, Warenzeichen oder ähnlichen Rechten (außer Rechten, die die Ausbeutung von Grund und Boden betreffen), so hat nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Sind jedoch derartige Vergütungen unverhältnismäßig hoch, so gilt der erste Satz lediglich für den Teil der Vergütungen, der einer angemessenen Gegenleistung entspricht. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Staates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

(2)³ Lizenzgebühren im Sinne des Absatzes 1, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten an eine Person mit Wohnsitz im anderen Staat bezahlt werden, die zu mehr als 50 vom Hundert am Grund- oder Stammkapital der auszahlenden Kapitalgesellschaft beteiligt ist, können abweichend von den Bestimmungen des Absatzes 1 in dem erstgenannten Staat besteuert werden: die Steuer darf jedoch 10 vom Hundert des Rohbetrages der Lizenzgebühren nicht übersteigen.

(3) Absatz 1 gilt auch für die Einkünfte aus

¹ Art. 8 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

² Art. 9 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

³ Art. 9 § 2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

komst, som förvärfvas genom avyttring av i paragrafen angiven egendom.

§ 4. Med royalty likställas hyresavgifter och liknande ersättningar för överlåtelse av kinematografisk film, för nyttjande av utrustning avsedd för industriell, kommersiell eller vetenskaplig verksamhet eller för överlåtelse av i rörelse gjorda erfarenhetsrön.

§ 5. Paragraferna 1 – 4 äga icke tillämpning i sådana fall, då en person med hemvist i en av staterna innehar ett fast driftställe i den andra staten och förvärfvar inkomsten genom detta driftställe. I dylikt fall äger denna andra stat beskatta inkomsten.

Artikel 10

§ 1.¹ Då en person med hemvist i en av staterna uppbär utdelning, som utbetalas av ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i den andra staten, äger endast utdelningsmottagarens hemviststat beskatta utdelningen, såvida icke paragraf 2 föranleder annat.

§ 2.² Utdelningen får emellertid beskattas även i den stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen får skatten inte överstiga:

a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp, om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för handelsbolag) som direkt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital;

b) 10 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

§ 3.³ Om i en av staterna skatt på inländsk utdelning uttages genom avdrag vid källan, beröres ej rätten att verkställa sådant skatteavdrag med fullt belopp av paragraferna 1 och 2. Om skatt uttages genom sådant avdrag, skall på ansökan av utdelningsmottaga-

der Veräußerung der dort genannten Rechte.

(4) Wie Lizenzgebühren werden Mietgebühren und ähnliche Vergütungen für die Überlassung kinematographischer Filme, für die Benützung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Überlassung gewerblicher Erfahrungen behandelt.

(5) Die Absätze 1 bis 4 gelten nicht, wenn eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten eine Betriebstätte in dem anderen Staat hat und die Einkünfte durch diese Betriebstätte erzielt. In diesem Fall hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

Artikel 10

(1)¹ Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Dividenden, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat gezahlt werden, so hat vorbehaltlich des Absatzes 2 nur der Wohnsitzstaat des Dividendenempfängers das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2)² Diese Dividenden dürfen jedoch auch in dem Staat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ihren Wohnsitz hat, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Dividenden der Nutzungsberechtigte ist, nicht übersteigen:

a) 5% des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 25 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;

b) 10% des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

(3)³ Soweit in einem der beiden Staaten die Steuer von inländischen Dividenden im Abzugsweg an der Quelle erhoben wird, wird das Recht dieses Staates, den Steuerabzug in voller Höhe vorzunehmen, durch die Absätze 1 und 2 nicht berührt. Wenn die Steuer im

¹ Art. 10 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

² Art. 10 § 2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 5 november 1991.

³ Art. 10 § 3 tillämpas jämväl i det fall som avses i art. 10 § 2 a.

re med hemvist i den andra staten skatten restitueras i den mån den överstiger 10 procent av utdelningens bruttobelopp. Ansökan om restitution skall inges till vederbörande myndighet i den stat, i vilken utdelningsmottagaren äger hemvist, inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket det beskattningsbara beloppet blivit tillgängligt för lyftning.

§ 4. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av paragraferna 2 och 3. Härvid skall ingendera staten vara förpliktad att vidtaga åtgärder som icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning.

§ 5. Beträffande de rättigheter, som enligt paragraf 3 må tillkomma personal vid beskickningar och konsulat ävensom internationella organisationer, deras organ och tjänstemän, skola följande bestämmelser äga tillämpning:

a) Då en person tillhör en av staternas beskickning eller konsulat och i denna sin egenskap är stationerad i den andra staten eller i en tredje stat samt personen är medborgare i den förstnämnda staten, anses han äga hemvist i denna förstnämnda stat om han är skattskyldig där för utdelning.

b) Internationella organisationer och deras organ ävensom sådana organisationers tjänstemän samt personer tillhörande en tredje stats beskickning eller konsulat, vilka uppehålla sig eller i sin berörda egenskap äro stationerade i en av de båda staterna och i denna stat äro befriade från skatt på utdelning, äro ej berättigade till nedsättning av skatt som uttagits i den andra staten.

§ 6.¹ Utdelning, som utbetalas av ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i en av staterna till ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i den andra staten, skall vara undantagen från beskattning i denna andra stat i

Abzugsweg erhoben wird, ist sie auf Antrag des Dividendenempfängers mit Wohnsitz in dem anderen Staat rückzuerstatten, soweit sie 10 vom Hundert des Bruttobetrages der Dividenden übersteigt. Der Antrag auf Rückerstattung muß innerhalb von zwei Jahren nach Ablauf des Kalenderjahres, in dem die der Steuer unterliegende Leistung fällig geworden ist, bei der zuständigen Behörde des Staates eingebracht werden, in dem der Dividendenempfänger seinen Wohnsitz hat.

(4) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie die Bestimmungen der Absätze 2 und 3 durchzuführen sind. Hierbei soll keiner der beiden Staaten verpflichtet werden, Maßnahmen zu treffen, die seiner Gesetzgebung nicht entsprechen.

(5) Bezüglich der Ansprüche, die nach Absatz 3 den Angehörigen diplomatischer oder konsularischer Vertretungen sowie den internationalen Organisationen, ihren Organen und Beamten zustehen, sind die folgenden Regeln anzuwenden:

a) Bei Angehörigen einer diplomatischen oder konsularischen Vertretung des einen Staates, die im anderen Staat oder in einem dritten Staat residieren und die Staatsangehörigkeit des Entsendestaates besitzen, gilt der Wohnsitz als in diesem letzteren Staat gelegen, sofern sie dort zur Entrichtung direkter Steuern von Dividenden verpflichtet sind;

b) internationale Organisationen und ihre Organe sowie die Beamten solcher Organisationen und das Personal diplomatischer oder konsularischer Vertretungen eines dritten Staates, die sich in einem der beiden Staaten aufhalten oder dort residieren und in diesem Staat von der Entrichtung direkter Steuern von Dividenden befreit sind, haben keinen Anspruch auf Entlastung von den im anderen Staat erhobenen Steuern.

(6)¹ Dividenden, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten an eine Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat ausgeschüttet werden, sollen in diesem anderen Staat

¹ Art. 10 § 6 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 5 november 1991.

den utsträckning som utdelningen enligt lagstiftningen i denna stat skulle ha varit undantagen från beskattning, om båda bolagen hade ägt hemvist i denna stat. Vid tillämpning av denna bestämmelse skall i Sverige ett österrikiskt bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaft mit beschränkter Haftung) anses såsom ett aktiebolag. Skattebefrielsen är villkorad av bestämmelser i intern lagstiftning som syftar till att förhindra skatteflykt.

§ 7. Paragraferna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om mottagaren av utdelningen äger hemvist i en av staterna och innehar ett fast driftställe i den andra staten, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, samt den andel, av vilken utdelningen i fråga härflyter, äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas artikel 4.

§ 8. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, delaktighetsbevis i gruvföretag, stiftarandelar eller andra rättigheter, fordringar ej inbegripna, med rätt till deltagande i vinst ävensom inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat, i vilken det utdelande bolaget äger hemvist, jämställas med inkomst av aktier.

Med uttrycket "bolag (Kapitalgesellschaft)" förstås i denna artikel juridisk person eller rättssubjekt, som i beskattningshänseende behandlas som juridisk person.

§ 9. Om ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i en av staterna uppbär inkomst från den andra staten, får icke i denna andra stat påföras någon skatt på utdelning, som av bolaget utbetalas till personer, som ej äga hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst; detta gäller även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som härrör från den andra staten.

steuerbefreit sein, aber nur insofern die Dividenden gemäß den Gesetzen dieses Staates von der Besteuerung ausgenommen wären, wenn die beiden Gesellschaften ihren Wohnsitz in diesem Staat gehabt hätten. Bei der Anwendung dieser Vorschrift wird in Schweden eine österreichische Gesellschaft mit beschränkter Haftung wie eine Aktiengesellschaft behandelt. Die Steuerbefreiung gilt vorbehaltlich der zur Verhinderung von Steuerumgehungen erlassenen innerstaatlichen Gesetze.

(7) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der Empfänger der Dividenden mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten in dem anderen Staat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ihren Wohnsitz hat, eine Betriebsstätte hat und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 4 anzuwenden.

(8) Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genußaktien oder Genußscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten – ausgenommen Forderungen – mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, in dem die ausschüttende Kapitalgesellschaft ihren Wohnsitz hat, den Einkünften aus Aktien gleichgestellt sind.

Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Kapitalgesellschaft“, bedeutet juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden.

(9) Bezieht eine Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Staat, so darf dieser andere Staat weder die Dividenden besteuern, die die Kapitalgesellschaft an Personen zahlt, die nicht in diesem anderen Staat ihren Wohnsitz haben, noch Gewinne der Kapitalgesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus in diesem anderen Staat

Artikel 10 A¹

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär ränta från den andra staten, äger endast hemviststaten beskatta räntan, såvida icke paragraf 2 föranleder annat. Om räntan förvärfvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger denna andra stat beskatta räntan.

§ 2. Bestämmelserna i paragraferna 3–5 av artikel 10 äga motsvarande tillämpning. Anspråket på restitution avser dock hela det belopp med vilket skatteavdrag verkställs.

§ 3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, vare sig de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller icke och vare sig de representera en rätt till andel i vinst eller icke, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

§ 4. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleda att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, skall denna artikel gälla endast för sistnämnda belopp. I sådant fall må överskjutande räntebelopp beskattas enligt lagstiftningen i vardera staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 11

§ 1. Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärfvar inkomst av fritt yrke, äger den andra staten beskatta inkomsten allenast i den mån personen där utövar sin

erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 10 A¹

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Zinsen aus dem anderen Staat, so hat vorbehaltlich des Absatzes 2 nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine im anderen Staat gelegene Betriebstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht diesem anderen Staat zu.

(2) Die Bestimmungen des Artikels 10 Absätze 3 bis 5 sind sinngemäß anzuwenden. Der Anspruch auf Rückerstattung bezieht sich jedoch auf den Gesamtbetrag der von Zinsen im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuer.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus öffentlichen Anleihen, aus Obligationen, auch wenn sie durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Gewinnbeteiligung ausgestattet sind, und aus Forderungen jeder Art, sowie alle anderen Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, aus dem sie stammen, den Einkünften aus Darlehen gleichgestellt sind.

(4) Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Zinsen, gemessen an der zugrunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem innerstaatlichen Recht der beiden Staaten und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 11

(1) Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus freiem Berufen, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Ein-

¹ Art. 10 A har tillagts genom protokollet den 6 april 1970.

verksamhet under användande av en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande.

§ 2. Artikel 4 paragraf 3 skall äga motsvarande tillämpning.

§ 3. Till fria yrken räknas särskilt självständigt bedriven vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande förvärvsverksamhet samt självständigt bedriven förvärvsverksamhet som läkare, advokat, arkitekt, ingenjör, revisor och patentombud.

Artikel 12¹

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna i sin egenskap av ledamot av styrelsen (Aufsichtsrat) eller direktionen (Verwaltungsrat) i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), uppbär styrelsearvode eller liknande ersättning, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga.

Artikel 13

§ 1. Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvat inkomst av arbetsanställning (löner, arvoden och liknande ersättningar), som utövas i den andra staten, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga.

§ 2. Oberoende av vad i paragraf 1 stadgas må inkomst av arbetsanställning beskattas allenast i den stat, i vilken arbetstagaren äger hemvist därest han antingen

a) uppehåller sig i den andra staten allenast tillfälligtvis — sammanlagt högst 183 dagar under ett och samma kalenderår — samt uppbär ersättning för sin under denna tid utövade verksamhet av en arbetsgivare, som äger hemvist i förstnämnda stat, under sådana förhållanden att ersättningen icke belastar ett av arbetsgivaren i den andra staten innehaft fast driftställe eller en av denne där innehavd stadigvarande anordning, eller

künfte nur insoweit, als die Person ihre Tätigkeit in dem anderen Staat unter Benützung einer ihr dort regelmäßig zur Verfügung stehenden ständigen Einrichtung ausübt.

(2) Artikel 4 Absatz 3 gilt sinngemäß.

(3) Als freier Beruf gilt insbesondere die selbständige wissenschaftliche, künstlerische, schriftstellerische, unterrichtende oder erzieherische Erwerbstätigkeit und die selbständige Erwerbstätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Architekten, Ingenieure, Wirtschaftstreuhänder und Patentanwälte.

Artikel 12¹

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrates einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, so steht das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte diesem anderen Staat zu.

Artikel 13

(1) Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit (Löhne, Gehälter und ähnliche Vergütungen), die in dem anderen Staat ausgeübt wird, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2) Abweichend von Absatz 1 können Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit nur in dem Staat besteuert werden, in dem der Arbeitnehmer seinen Wohnsitz hat, wenn dieser Arbeitnehmer entweder

a) sich vorübergehend, insgesamt nicht länger als 183 Tage während eines Kalenderjahres, in dem anderen Staat aufhält und für seine während dieser Zeit ausgeübte Tätigkeit von einem Arbeitgeber entlohnt wird, der seinen Wohnsitz nur in dem erstgenannten Staat hat, und für seine Tätigkeit nicht zu Lasten einer in dem anderen Staat befindlichen Betriebsstätte oder ständigen Einrichtung des Arbeitgebers entlohnt wird, oder

¹ Art. 12 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

b) helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgör arbete ombord å luftfartyg, som nyttjas av ett luftfartsföretag i en av staterna (särskilt konsortiet Scandinavian Airlines System).

§ 3. Då arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å fartyg och den verkliga ledningen för det företag, som nyttjar fartygen, är belägen å en ort inom en av staterna, anses arbetet vid tillämpningen av paragraf 1 vara utfört i denna stat.

§ 4. Paragraf 1 är icke tillämplig i fråga om studerande vid högskola, teknisk skola eller liknande undervisningsanstalt i en av staterna, vilka mot ersättning äro anställda vid ett företag i den andra staten under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår i syfte att erhålla praktisk utbildning.

Artikel 14¹

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärfvar inkomst i den andra staten — antingen under utövande av fritt yrke eller på grund av arbetsanställning — genom verksamhet, vars ändamål är att bereda underhållning, t. ex. såsom teater-, radio-, television- eller filmartist, skådespelare, musiker och professionell idrottsman, äger — oberoende av bestämmelserna i artikel 11 och artikel 13 paragraf 2 — denna andra stat beskatta inkomsten. Bestämmelserna i artikel 9 paragraf 1 berörs icke härav.

Artikel 15²

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna uppbär från den andra staten pensioner, änke- och pupillpensioner inbegripna, ävensom andra belopp eller i pengar uppskattbara förmåner på grund av förutvarande arbetsanställning, äger endast hemviststaten beskatta denna inkomst.

b) ausschließlich oder vorwiegend an Bord von Flugzeugen eines Unternehmens der Luftfahrt eines der beiden Staaten (insbesondere bei dem Konsortium „Scandinavian Airlines System“) tätig ist.

(3) Wenn die Arbeit ausschließlich oder vorwiegend an Bord von Schiffen ausgeübt wird und der Ort der tatsächlichen Leitung des Unternehmens, das die Fahrzeuge betreibt, sich in einem der beiden Staaten befindet, so gilt im Sinne des Absatzes 1 die Arbeit als in diesem Staat ausgeübt.

(4) Absatz 1 gilt nicht für Studenten einer Hochschule, technischen Schule oder ähnlichen Lehranstalt eines der beiden Staaten, die gegen Entgelt bei einem Unternehmen in dem anderen Staat nicht länger als 100 Tage während eines Kalenderjahres beschäftigt werden, um eine praktische Ausbildung zu erhalten.

Artikel 14¹

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus freiberuflicher oder nichtselbständiger Arbeit für Tätigkeiten, die in dem anderen Staat für Unterhaltungsdarbietungen ausgeübt werden, wie zum Beispiel als Bühnen-, Radio-, Fernseh-, Filmkünstler und Schauspieler, Musiker, Artist und Berufssportler, so steht das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte abweichend von den Bestimmungen des Artikels 11 und des Artikels 13 Absatz 2 diesem anderen Staat zu. Die Bestimmungen des Artikels 9 Absatz 1 bleiben unberührt.

Artikel 15²

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten aus dem anderen Staat Ruhegehälter, Witwen- oder Waisenspensionen sowie andere Bezüge oder geldwerte Vorteile für frühere Dienstleistungen, so hat nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

¹ Art. 14 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

² Art. 15 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

Artikel 16

§ 1.¹ Då en person med hemvist i en av staterna uppbär lön, arvode eller liknande ersättning eller pension, änke- och pupillpensioner inbegripna, av den andra staten eller av delstat, kommun, kommunalförbund eller annan offentligrättslig juridisk person i den staten på grund av förhandenvarande eller tidigare arbetsanställning, äger — oberoende av bestämmelserna i artiklarna 13 och 15 — endast denna andra stat beskatta inkomsten. Detta gäller även i fråga om belopp, som utbetalas på grund av lagstadgad socialförsäkring i denna andra stat.

§ 2. Paragraf 1 äger icke tillämpning å

a) ersättningar till personer, som äga medborgarskap i den förstnämnda staten,

b) ersättningar för tjänster, vilka utföras eller utförts i samband med rörelse, som den i paragraf 1 äsyftade juridiska personen bedriver i förvärvssyfte.

§ 3. Frågan, huruvida en juridisk person är offentligrättslig, skall bedömas enligt lagstiftningen i den stat, i vilken densamma tillkommit.

Artikel 17

Studerande, lärlingar, praktikanter och volontärer från en av staterna, vilka allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i den andra staten, underkastas icke någon beskattning i denna andra stat för belopp, som de mottaga för sitt underhåll, sina studier eller sin utbildning, därest beloppen i fråga utbetalas till dem från förstnämnda stat eller eljest från utlandet.

Artikel 18

§ 1. Förmögenhet, som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas allenast i den stat, vilken enligt detta avtal äger

Artikel 16

(1)¹ Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus Gehältern, Löhnen und ähnlichen Vergütungen oder aus Ruhegehältern, Witwen- und Waisenpensionen, die der andere Staat oder die Länder, Gemeinden oder Gemeindeverbände oder andere juristische Personen des öffentlichen Rechtes jenes anderen Staates für gegenwärtige oder frühere Dienst- oder Arbeitsleistungen gewähren, so hat abweichend von den Bestimmungen der Artikel 13 und 15 nur dieser andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Das gleiche gilt auch für Bezüge aus der gesetzlichen Sozialversicherung dieses anderen Staates.

(2) Absatz 1 findet keine Anwendung

a) auf Zahlungen, die an Personen geleistet werden, welche die Staatsangehörigkeit des erstgenannten Staates besitzen,

b) auf Zahlungen für Dienste, die im Zusammenhang mit einer in Gewinnerzielungsabsicht durchgeführten gewerblichen Tätigkeit einer der in Absatz 1 genannten juristischen Personen geleistet werden oder geleistet worden sind.

(3) Ob eine juristische Person eine solche des öffentlichen Rechtes ist, wird nach den Gesetzen des Staates entschieden, in dem sie errichtet ist.

Artikel 17

Studenten, Lehrlinge, Praktikanten und Volontäre eines der beiden Staaten, die sich nur zu Studien- oder Ausbildungszwecken in dem anderen Staat aufhalten, werden von den für ihren Lebensunterhalt, ihre Studien und ihre Ausbildung empfangenen Bezügen in diesem anderen Staat nicht besteuert, wenn ihnen diese Bezüge aus dem erstgenannten Staat oder sonst aus dem Ausland zufließen.

Artikel 18

(1) Das Besteuerungsrecht für Vermögen einer Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten, soweit es besteht aus:

¹ Art. 16 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

beskatta inkomst av samma förmögenhet, såframt förmögenheten består av

- a) fast egendom (artikel 3),
- b) egendom, som nyttjas i rörelse (artikel 4 och 7),
- c) egendom, som nyttjas vid utövningen av fritt yrke (artikel 11).

§ 2.¹ Annan förmögenhet som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas endast i denna stat.

§ 3. Med avseende å fall, som angives i paragraferna 1 och 2, skola bestämmelserna i artikel 10 paragraf 6 äga motsvarande tillämpning.

§ 4. Förmögenhet, som äges av en juridisk person med hemvist i en av staterna, må i den andra staten icke underkastas någon beskattning, som är högre eller mera tyngande än den beskattning, som åvilar förmögenhet tillkommande en juridisk person av samma eller liknande slag med hemvist i denna andra stat.

Artikel 19

De svenska författningarnas bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsbeskattning av oskifta dödsbon tillämpas icke i den mån dödsbodlagare för i dödsboet ingående inkomst eller däri ingående förmögenhet direkt beskattas i Österrike enligt bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 20²

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst eller innehar förmögenhet får inkomsten eller förmögenheten — om icke paragraf 2 föranleder annat — beskattas i denna stat, även om beskattningsrätten enligt föregående artiklar i detta avtal tillkommer den andra staten. Den stat, i vilken personen i fråga äger hemvist, skall dock

- a) unbeweglichem Vermögen (Artikel 3),
 - b) Vermögen, das einem gewerblichen Unternehmen dient (Artikel 4 und 7),
 - c) Vermögen, das der Ausübung freier Berufe dient (Artikel 11),
- hat der Staat, dem das Besteuerungsrecht für die Einkünfte aus diesem Vermögen zusteht.

(2)¹ Das Besteuerungsrecht für anderes Vermögen einer Person hat nur der Staat, in dem diese Person ihren Wohnsitz hat.

(3) Hinsichtlich der in den Absätzen 1 und 2 angeführten Fälle finden die Bestimmungen des Artikels 10 Absatz 6 sinngemäß Anwendung.

(4) Das Vermögen einer juristischen Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten darf in dem anderen Staat keiner Besteuerung unterworfen werden, die höher oder belastender ist als die Besteuerung des Vermögens einer juristischen Person derselben oder ähnlicher Art mit Wohnsitz im anderen Staat.

Artikel 19

Die Vorschriften der schwedischen Gesetze über die Einkommens- und Vermögensbesteuerung ruhender Erbschaften finden insoweit keine Anwendung, als für das aus der Erbschaft herrührende Einkommen und Vermögen der Erwerber in Österreich nach den Bestimmungen dieses Abkommens unmittelbar zur Steuer herangezogen wird.

Artikel 20²

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte oder hat sie Vermögen, so können diese Einkünfte oder dieses Vermögen — auch wenn das Besteuerungsrecht nach den vorstehenden Artikeln dieses Abkommens dem anderen Staat zusteht — vorbehaltlich des Absatzes 2 im erstgenannten Staat besteuert werden. Der Staat, in dem die Person ihren Wohnsitz hat, rechnet jedoch

¹ Art. 18 § 2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

² Art. 20 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

a) från skatten på sådan persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i den andra staten:

b) från skatten på sådan persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i den andra staten.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga beloppet av den del av skatten som utan sådan avräkning belöper på inkomst eller förmögenhet som må beskattas i den andra staten.

§ 2. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst, som enligt artikel 7 eller artikel 16 paragraf 1 skall beskattas endast i den andra staten, eller innehar förmögenhet, som enligt artikel 18 paragraf 1 jämförd med artikel 7 skall beskattas endast i den andra staten, skall sådan inkomst eller förmögenhet vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten. Den förstnämnda staten må dock vid bestämmandet av skatten på sådan persons återstående inkomst eller förmögenhet tillämpa den skattesats, som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning. Motsvarande gäller beträffande inkomst som avses i artikel 10 paragraf 6 och förmögenhet som avses i artikel 18 paragraf 3.

Artikel 21

Detta avtal påverkar icke rätten till eventuella, längre gående befrielser, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller på grund av särskilda överenskommer tillkomma diplomatiska eller konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådana längre gående befrielser inkomst och förmögenhet icke beskattas i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 22

§ 1. Kan en person med hemvist i en av staterna visa att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder för

a) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der im anderen Staat gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht;

b) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der im anderen Staat gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf Einkünfte oder Vermögen entfällt, die der Besteuerung im anderen Staat unterliegen.

(2) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte, die nach Artikel 7 oder nach Artikel 16 Absatz 1 nur im anderen Staat besteuert werden können, oder hat sie Vermögen, das nach Artikel 18 Absatz 1 in Verbindung mit Artikel 7 der Besteuerung nur im anderen Staat unterliegt, so nimmt der erstgenannte Staat diese Einkünfte oder dieses Vermögen von seiner Besteuerung aus; der erstgenannte Staat kann aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären. Das gleiche gilt für Einkünfte im Sinne des Artikels 10 Absatz 6 und für Vermögen im Sinne des Artikels 18 Absatz 3.

Artikel 21

Dieses Abkommen berührt nicht den Anspruch auf etwaige weitergehende Befreiungen, die nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechtes oder besonderen Vereinbarungen den Angehörigen der diplomatischen oder konsularischen Vertretungen zustehen. Soweit auf Grund solcher weitergehenden Befreiungen Einkünfte und Vermögen im Empfangsstaat nicht besteuert werden, bleibt die Besteuerung dem Entsendestaat vorbehalten.

Artikel 22

(1) Weist eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten nach, daß Maßnahmen der Finanzbehörden der beiden Staaten

honom medföra eller kunna medföra dubbelbeskattning i strid mot principerna i detta avtal, äger han — utan att hans rätt att använda sig av i den interna rättsordningen givna rättsmedel därav påverkas — göra framställning hos den högsta finansmyndigheten i den stat, i vilken han äger hemvist.

§ 2. Anses framställningen grundad, skall den enligt paragraf 1 behöriga högsta finansmyndigheten, såframt densamma icke vill avstå från sitt eget skatteanspråk, söka att med den högsta finansmyndigheten i den andra staten träffa överenskommelse till undvikande av dubbelbeskattning.

Artikel 23

§ 1. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola utbyta de upplysningar, vilka äro erforderliga för att genomföra detta avtal eller för att förhindra skatteflykt. De högsta finansmyndigheterna äro dock icke förpliktade att meddela sådana upplysningar, som icke kunna lämnas på grundval av hos skattemyndigheterna tillgängligt material utan kräva särskild undersökning. De sålunda utbytta upplysningarna skola behandlas såsom hemliga, dock att desamma må göras tillgängliga för personer och myndigheter (svenska förvaltningsdomstolar härunder inbegripna), vilka enligt i lag meddelade föreskrifter handlägga taxering eller uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal. Samma förpliktelse, som åvilar de högsta finansmyndigheterna, åligger jämväl nyssnämnda personer och myndigheter.

§ 2. Paragraf 1 får icke i något fall anses innebära, att någon av staterna är pliktig att

a) tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning eller administrativa praxis,

b) meddela upplysningar, vilka icke kunna infordras enligt i lag meddelade föreskrifter i den ena eller den andra avtalsslutande staten.

für sie die Wirkung einer Doppelbesteuerung haben oder haben werden, die den Grundsätzen dieses Abkommens widerspricht, so kann sie sich, unbeschadet eines innerstaatlichen Rechtsmittels, an die oberste Finanzbehörde des Staates wenden, in dem sie ihren Wohnsitz hat.

(2) Werden die Einwendungen für begründet erachtet, so soll die nach Absatz 1 zuständige oberste Finanzbehörde, wenn sie auf ihren eigenen Steueranspruch nicht verzichten will, versuchen, sich mit der obersten Finanzbehörde des anderen Staates zu verständigen, um eine Doppelbesteuerung zu vermeiden.

Artikel 23

(1) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich die Mitteilungen machen, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Vermeidung von Steuerverkürzungen notwendig sind. Die obersten Finanzbehörden sind jedoch nicht verpflichtet, Auskünfte zu erteilen, die nicht auf Grund der bei den Finanzbehörden vorhandenen Unterlagen gegeben werden können, sondern gesonderte Ermittlungen erfordern würden. Der Inhalt der auf Grund dieses Artikels zur Kenntnis der obersten Finanzbehörden gelangten Mitteilungen ist geheim zu halten, unbeschadet der Befugnis, ihn Personen und Behörden (einschließlich der Verwaltungsgerichte in Schweden) zugänglich zu machen, die nach den gesetzlichen Vorschriften bei der Festsetzung oder Einhebung der Steuern im Sinne dieses Abkommens mitwirken. Diese Personen und Behörden haben die gleiche Verpflichtung wie die obersten Finanzbehörden.

(2) Absatz 1 ist in keinem Falle so auszulegen, daß einem der Staaten die Verpflichtung auferlegt wird,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die seinen gesetzlichen Vorschriften oder seiner Verwaltungspraxis widersprechen,

b) Einzelheiten mitzuteilen, deren Angabe nach den gesetzlichen Vorschriften des einen oder anderen Staates nicht gefordert werden kann.

§ 3. Upplysningar, vilka skulle yppa en af-färs- eller yrkeshemlighet, få icke utbytas.

Artikel 24

§ 1. Då en av staterna tillämpar detta avtal, skall, såvitt icke sammanhanget annorlunda kräver, varje uttryck, vars innebörd icke an-givits i avtalet, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i detta avtal.

§ 2. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må vid behandlingen av frågor, vilka uppkomma i anledning av detta avtal, träda i direkt förbindelse med varandra.

§ 3. De högsta finansmyndigheterna skola träffa överenskommelse då så erfordras till undanröjande av svårigheter eller tvivelsmål, som uppkomma vid detta avtals tolkning el-ler tillämpning, ävensom till undanröjande av obillighet på grund av dubbelbeskattning i fall, som icke regleras i detta avtal, såvitt fråga är om däri avsedda skatter.

Artikel 25

§ 1. Detta avtal skall ratificeras, för Sveri-ges del av hans Maj:t Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Österrikes del av Republiken Österrikes President. Rati-fikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Wien.

§ 2. Detta avtal träder i kraft i och med ratifikationshandlingarnas utväxling.¹

Artikel 26

§ 1. Efter utväxling av ratifikationshand-lingarna skola avtalets bestämmelser tilläm-pas

- a) i Österrike:
beträffande skatter, som uttagas för tiden efter den 31 december 1958;
- b) i Sverige:
beträffande statlig inkomstskatt och all-

(3) Mitteilungen, die ein gewerbliches oder berufliches Geheimnis offenbaren würden, dürfen nicht gegeben werden.

Artikel 24

(1) Bei der Anwendung dieses Abkommens durch einen der beiden Staaten ist, soweit sich aus dem Zusammenhang nichts anderes ergibt, jeder in diesem Abkommen nicht umschriebene Begriff nach den Gesetzen die-ses Staates auszulegen, die sich auf die Steuern im Sinne des Abkommens beziehen.

(2) Die obersten Finanzbehörden der bei-den Staaten können bei der Behandlung von Fragen, die sich aus diesem Abkommen erge-ben, unmittelbar miteinander verkehren.

(3) Zur Beseitigung von Schwierigkeiten und Zweifeln, die bei der Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens auftreten, sowie zur Beseitigung von Härten auf Grund einer Doppelbesteuerung bei den Steuern im Sinne dieses Abkommens in Fällen, die in diesem Abkommen nicht geregelt sind, wer-den sich die obersten Finanzbehörden ver-ständigen.

Artikel 25

(1) Dieses Abkommen soll ratifiziert wer-den, und zwar schwedischerseits durch Seine Majestät den König von Schweden mit Zu-stimmung des Riksdags, österreichischerseits durch den Bundespräsidenten der Republik Österreich. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Wien ausgetauscht werden.

(2) Dieses Abkommen tritt mit dem Aus-tausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.¹

Artikel 26

(1) Nach Austausch der Ratifikationsur-kunden finden die Bestimmungen des Ab-kommens Anwendung:

- a) in Österreich:
auf die Steuern, die für die Zeit nach dem 31. Dezember 1958 erhoben werden;
- b) in Schweden:
auf die staatliche Einkommensteuer und

¹ Ratifikationshandlingarna utväxlades den 29 december 1959.

män kommunalskatt, som utgå på grund av taxering under kalenderåret 1960 (avscende inkomst under kalenderåret 1959 eller motsvarande räkenskapsår) och senare år;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning efter den 31 december 1958;

beträffande sjömansskatt, som belöper å tiden efter den 31 december 1958;

beträffande bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å tiden efter den 31 december 1958;

beträffande statlig förmögenhetsskatt, som utgår på grund av taxering under kalenderåret 1960 (avscende förmögenhet vid utgången av kalenderåret 1959) och senare år;

beträffande övriga svenska skatter, som utgå på grund av taxering under kalenderåret 1960 och senare år.

§ 2. Beträffande skatter, vilka uttagas för tiden före tillämpningen av detta avtal, skola tillämpas de bestämmelser, som på grundval av ömsesidighet till undvikande av dubbelbeskattning överenskommits genom notväxlingen den 19 juli 1951 (kompletterad genom notväxlingen den 14 augusti 1956).

Artikel 27

Detta avtal förbliver i kraft, så länge det samma icke uppsäges av en av staterna. Envar av staterna må — med iakttagande av en uppsägningstid av sex månader — uppsäga avtalet att gälla vid slutet av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet sista gången tillämpas:

a) i Österrike:

beträffande skatter, som uttagas för tiden intill den 31 december det kalenderår, till vars slut avtalet uppsagts (uppsägningens år);

b) i Sverige:

beträffande statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt och allmän kommunalskatt, som utgå på grund av taxering under kalenderåret efter uppsägningens år;

die allgemeine Gemeindesteuer, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres 1960 (hinsichtlich der Einkünfte des Kalenderjahres 1959 oder des entsprechenden Rechnungsjahres) und späterer Kalenderjahre bilden;

auf die Kuponsteuer von Dividenden, die nach dem 31. Dezember 1958 fällig werden;

auf die Seemannsteuer, die für die Zeit nach den 31. Dezember 1958 erhoben wird;

auf die Abgaben auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten, die für die Zeit nach dem 31. Dezember 1958 erhoben werden;

auf die staatliche Vermögensteuer, die Gegenstand der Veranlagung des Kalenderjahres 1960 (hinsichtlich des Vermögens am Ende des Kalenderjahres 1959) und späterer Kalenderjahre bildet;

auf die sonstigen schwedischen Steuern, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres 1960 und späterer Kalenderjahre bilden.

(2) Für die Steuern, die für die Zeit bis zur Anwendung der Bestimmungen dieses Abkommens erhoben werden, sind die Bestimmungen des durch den Notenwechsel vom 19. Juli 1951 (ergänzt durch den Notenwechsel vom 14. August 1956) zur Vermeidung der Doppelbesteuerung vereinbarten Gegenseitigkeitsverhältnisses anzuwenden.

Artikel 27

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem der beiden Staaten gekündigt worden ist. Jeder Staat kann das Abkommen unter Einhaltung einer sechsmonatigen Frist auf das Ende eines Kalenderjahres kündigen. In diesem Falle wird das Abkommen letztmals angewendet:

a) in Österreich:

auf die Steuern, die für die Zeit bis zum 31. Dezember des Jahres erhoben werden, zu dessen Ende die Kündigung erfolgt ist;

b) in Schweden:

auf die staatliche Einkommensteuer, die staatliche Vermögensteuer und die allgemeine Gemeindesteuer, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres, das auf das Kündigungsjahr folgt, bilden;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning under uppsägningsåret;

beträffande sjömansskatt, som belöper å uppsägningsåret;

beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å uppsägningsåret;

beträffande övriga svenska skatter, som utgå på grund av taxering under kalenderåret efter uppsägningsåret.

Till bekräftelse härå hava de båda avtalslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Stockholm den 14 maj 1959 i vardera två originalexemplar å svenska och tyska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Östen Undén

auf die Kuponsteuer von Dividenden, die während des Kündigungsjahres fällig werden;

auf die Seemannsteuer, die für das Kündigungsjahr erhoben wird;

auf die Abgaben auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten, die für das Kündigungsjahr erhoben werden;

auf die sonstigen schwedischen Steuern, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres, das auf das Kündigungsjahr folgt, bilden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten der beiden Staaten dieses Abkommen unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

Geschehen zu Stockholm am 14. Mai 1959 in je zweifacher Ausfertigung in deutscher und schwedischer Sprache, wobei beide Texte authentisch sind.

Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 februari 1992

Närvarande: statsrådet B. Westerberg, ordförande, och statsråden Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, af Ugglas, Thurdin, Björck, Davidson, Könberg, Lundgren, Unckel, Ask

Föredragande: statsrådet Lundgren

Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike

1 Inledning

Nu gällande avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet mellan Sverige och Österrike slöts den 14 maj 1959 och tillämpades första gången vid 1960 års taxering (prop. 1959:160, BeU 56, rskr 318). Avtalet har härefter ändrats genom ett protokoll som undertecknades den 10 april 1970 (prop. 1970:126, BeU 42, rskr 246).

Det nu gällande avtalet är föråldrat i vissa delar och avviker från vad som numera är brukligt i svenska dubbelbeskattningsavtal. Från svensk sida togs därför initiativ till förhandlingar om ett nytt avtal. Vid förhandlingar i Wien den 23 och 24 oktober 1990 var båda delegationerna eniga om att avtalet var starkt föråldrat och att en totalrevision av avtalet borde ske så snart som möjligt. Vissa ändringar som diskuterats vid förhandlingarna bedömdes emellertid vara särskilt angelägna och brådskande. Delegationerna enades därför om att genomföra dessa snarast i form av ett protokoll, medan förhandlingar om en revision av avtalet i dess helhet avsågs inledas senare. Den 24 oktober 1990 paraferades ett förslag till protokoll. Förslaget har därefter översatts till svenska.

Protokollet undertecknades den 5 november 1991. Härefter har ett förslag till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike upprättats inom finansdepartementet. På grund av att de ändringar som överenskommits i protokollet är förhållandevis små har någon remittering av protokollsutkastet inte skett.

2 Lagförslaget

Dubbelbeskattningsavtal införlivas numera i svensk rätt genom lag. Avtalet med Österrike har dock inkorporerats i dess nuvarande lydelse genom kungörelsen (1970: 769) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Den föreslagna lagen avses ersätta denna kungörelse.

Lagförslaget består dels av paragraferna 1–4, dels av en bilaga som

innehåller den överenskomna texten. Här redovisas paragrafernas innehåll Prop. 1991/92: 154 medan avtalets innehåll presenteras i nästa avsnitt.

I förslaget till lag föreskrivs att avtalet i den lydelse detta erhållit genom 1970 och 1991 års protokoll skall gälla som lag här i landet (1 §). Vidare regleras där frågan om avtalets tillämplighet i förhållande till annan skattelag (2 §). I 3 § föreskrivs att i fall då en här bosatt person uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt avtalet skall undantas från svensk skatt eller beskattas endast i Österrike skall inkomsten eller förmögenheten inte tas med vid taxeringen i Sverige. Angående frågan om eventuell progressionsuppräknning, se avsnitt 4 nedan. Enligt 4 § är skattebefrielsen i artikel 10 paragraf 6 i avtalet villkorad av de interna svenska bestämmelserna i 7 § 8 mom. sjätte stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt (SIL). Skattefrihet medges dock alltid för utdelning i den mån den utgörs av inkomst som hade varit skattebefriad i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolag med hemvist i Sverige. Angående bakgrunden till och tolkningen av bestämmelsen, se avsnitt 3 nedan.

Enligt artikel 3 i protokollet skall detta protokoll ratificeras. Protokollet träder i kraft den första dagen i den tredje månaden som infaller närmast efter den månad då utväxlingen av ratifikationshandlingarna skedde. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt protokollet kommer att träda i kraft. I förslaget till lag har därför föreskrivits att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Kungörelsen som föreslås upphävd innehåller "anvisningar" för avtalets tillämpning. Dessa utgör närmast förklarande upplysningar av ett slag som numera inte ges författningsform.

3 Protokollets innehåll

I artikel 10 paragraf 2 i avtalet, som behandlar beskattning av utdelning, har vidtagits vissa ändringar i förhållande till gällande lydelse av avtalet, enligt vilken källskatten inte får överstiga 10% av utdelningens bruttobelopp. I protokollet anges nu att skatten inte får överstiga 5% av utdelningens bruttobelopp om den som har rätt till utdelningen är ett bolag som direkt behärskar minst 25% av det utdelande bolagets kapital. I andra fall får skatten inte överstiga 10%. Ändringen har tillkommit mot bakgrund av den Europeiska Gemenskapens direktiv, "the Parent-Subsidiary Directive", enligt vilket källskatt inte får tas ut om mottagaren är ett bolag som innehar minst 25% av det utdelande bolagets kapital. Ändringen ansluter också till de principer som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) rekommenderat för bilaterala dubbelbeskattningsavtal ("Model Double Taxation Convention on Income and on Capital", 1977).

Det nya villkoret för skattebefrielse för mottagen utdelning i artikel 10 paragraf 6 i avtalet är föranlett av vissa bestämmelser i Österrikes lagstiftning, som gör det möjligt för österrikiska holdingbolag att skattefritt mottaga utdelning från utlandet bestående av obeskattade eller lågt beskattade vinstmedel och därefter vidareutdela dessa till moderbolaget i Sverige efter avdrag endast för källskatt. För att förhindra att ett sådant förfarande

medför skattefrihet i Sverige för mottagen utdelning enades parterna vid förhandlingarna om att skattefriheten i denna paragraf skulle villkoras av bestämmelserna i 7 § 8 mom. sjätte stycket SIL. Detta innebär att utdelning som utbetalas av ett bolag i Österrike till ett bolag i Sverige är undantagen från beskattning i Sverige endast om de förutsättningar som anges i 7 § 8 mom. sjätte stycket SIL är uppfyllda. Skattebefrielse bör dock alltid medges för utdelning som utgörs av inkomst som hade varit skattefri i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolaget med hemvist i Sverige. Denna typ av bestämmelser brukar regelmässigt förekomma i dubbelbeskattningsavtal med andra länder och det är lämpligt att motsvarande regler även gäller beträffande utdelning från österrikiska bolag.

Restitution av skatt enligt artikel 10 § 3 kan givetvis även erhållas i den mån uttagen källskatt överstiger 5 % av utdelningens bruttobelopp.

Protokollet träder i kraft den första dagen i den tredje månaden som infaller närmast efter den månad då utväxlingen av ratifikationshandlingarna skedde. Protokollets bestämmelser skall därefter tillämpas på beskattningsår som börjar den 1 januari året närmast efter det kalenderår då protokollet träder i kraft eller senare.

4 Progressionsuppräknings

I fråga om inkomst och förmögenhet som skall undantas från svensk skatt eller beskattas endast i Österrike har Sverige enligt en progressionsregel i avtalet rätt att höja skatteuttaget på denna persons övriga inkomster resp. förmögenhet. Sverige har tidigare i förhållande till de nordiska länderna avstått från att utnyttja den möjlighet till progressionsuppräknings som ges i dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna. Skälen härtill var bl. a. den minskade arbetsbördan för skattemyndigheterna och den förenkling av regelsystemet som ett slopande av progressionsuppräknings innebär. Dessa skäl motiverar även ett slopande av progressionsuppräknings i förhållande till Österrike. En ytterligare synpunkt är att det i avtalet med Österrike är ett fåtal inkomster resp. tillgångar som Sverige tillämpar exempt-metoden på. Detta innebär att det bortfall av skatt som blir följden av en slopad progressionsuppräknings torde vara helt försumbar ur statsfinansiell synpunkt.

5 Lagrådets hörande

Såsom framgår av 2 § i den föreslagna lagen skall avtalets beskattningsregler tillämpas endast i den mån de medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga. Jag anser på grund härav och på grund av förslagens beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

1. att godkänna protokollet om ändring i det i Stockholm den 14 maj 1959 undertecknade avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet vilket ändrats genom det i Stockholm den 6 april 1970 undertecknade protokollet,

2. att anta förslaget till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.